

[Dagmar Andreassen.]

gjort, er forbudt. Og så vidt jeg forstår, er bekendtgørelsen udarbejdet sådan, at man ikke engang må fotografere en ret, der er lavet af produktet, og sætte fotografiet på dåsen, hvis det kan forveksles med kød. Jeg synes derfor ikke, det er helt rimelige vilkår.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg gjorde i begyndelsen af mit svar udtrykkelig opmærksom på, at disse levnedsmidler kunne forhandles, hvis man ved etiketteringen loyalt gjorde rede for varens beskaffenhed, og derfor har der altså været mulighed for at forhandle dem. Men det, der drejede sig om, det var altså at få en ensartet etikettering.

Jeg er enig med fru Dagmar Andreassen i, at det lyder indviklet og træls, men også erhvervene, ikke blot myndighederne, er interesseret i at komme med på råd i en sådan sag. Der vil vel altid være divergerende opfattelser, og derfor bliver det vistnok nødvendigt på et eller andet tidspunkt at skære igennem. Jeg håber, at alle parter nu efter den lange tid på op mod 22 måneder vil kunne komme til enighed om de fremtidige regler, så sagen kan få en tilfredsstillende løsning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Kurt Brauer** til indenrigsministeren:

„Vil ministeren tage skridt til at afskaffe civilundervisningen i civilforsvaret?“

Kurt Brauer: Mit spørgsmål til indenrigsministeren kunné i virkeligheden også have været rejst over for forsvarsministeren, for der foreligger intet for mig om, at civilundervisningen inden for forsvarsministerens område skulle være bedre end den i civilforsvaret. Men nu er det de værnepligtige i civilforsvaret, der har været først på pletten med at påpege de mange argumenter, der kan fremføres mod civilundervisningen, og derfor er det vel rimeligt at begynde hos indenrigsministeren.

Formanden for Foreningen af værnepligtige i civilforsvaret, hr. Torsten Ostenfeld, oplyser over for dagspressen, at der i alt ville kunne spares 34 mill. kr., hvis man

afskaffede den forkætrede undervisning, og han peger i øvrigt meget loyalt over for CF på, at pengene kunne bruges til effektivisering af korpset. Indenrigsministeren og jeg kunne sikkert glimrende i fællesskab finde bedre anvendelse for pengene, men det skal vi vel ikke strides om her i dag. Men der er i øvrigt argumenter i sagen, som burde få regeringen til alvorligt at overveje sin holdning; f. eks. hævdes det, at undervisningen forlænger de værnepligtiges indkaldelsestid med ca. 1 måned.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Civilundervisningen blev indført i 1953 og omfattede såvel forsvaret som civilforsvarskorpsets værnepligtige. Siden da er der selvfølgelig sket ændringer i undervisningen flere gange; den sidste ændring for civilforsvarskorpsets vedkommende skete så sent som den 1. marts i år. Denne ændring indelbar bl. a., at timetallet for undervisning blev reduceret fra 140 til ca. 90 timer.

Jeg er godt klar over, at der hos nogle af de værnepligtige fortsat er utilfredshed med undervisningen, og jeg har da også lovet bestyrelsen for Foreningen af værnepligtige i civilforsvaret, som hr. Kurt Brauer omtalte, der i sidste måned henvendte sig til mig om spørgsmålet, et møde, hvor vi kan drøfte sagen. Forinden dette møde har jeg imidlertid ønsket at få sagen belyst såvel af forsvarsministeriet som af civilforsvarsstyrelsen.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at civilforsvarsdirektøren har indkaldt til et møde med repræsentanter for de værnepligtige i civilforsvarskorpset den 16. juni, og ved den lejlighed kan der altså også finde en drøftelse sted om civilundervisningen.

Det spørgsmål, hr. Kurt Brauer har stillet mig, finder jeg det derfor ikke rimeligt at give et svar på allerede i dag, dels fordi den nyordning, der blev indført den 1. marts i år, bør have lov til at fungere nogen tid i praksis, før der tages stilling til civilundervisningens fremtid, dels fordi regeringen, hvad jeg kan oplyse her, overvejer at ned sætte et udvalg om civilforsvaret, og det vil da være naturligt at tage spørgsmålet om civilundervisningen med i dette udvalgs arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.